

LENTE

Ik verbaas me over Rosa, de laatste tijd. Ze groette zo vrolijk vanmorgen, toen ze aan kwam fietsen, haar capuchon op, haar brillenglazen onder de regendruppels. Ze schijnt alles aan te kunnen, is vriendelijker dan ooit tegen de klanten.

Zelf ben ik allerminst in een goed humeur, het is koud en de regen klettert tegen de ramen. Het is de vraag of er wel klanten komen met dit weer.

Het is nog stil, zo vroeg op de morgen. Vanuit het magazijn zie ik hoe Rosa bezig is hemdjes te sorteren en op te hangen in de rekken. Ze draagt geen make-up, heeft rossig haar en dan die bril... In haar gestreepte trui met vale tinten en spijkerbroek, valt ze helemaal uit de toon in deze exclusieve lingerie zaak.

Ah, daar komt een klant binnen met een tasje van onze winkel, ze gluurde naar Rosa en loopt naar de kassa. Als Rosa haar opmerkt is ze snel achter de toonbank: 'Goede morgen mevrouw.'

'Jufvrouw, u hebt mij gisteren de verkeerde bh verkocht. Ik had maat 85 A gepast en dit is 85 B, ik wil hem graag ruilen,' zegt ze snibbig.

'O, wat stom van me, ja natuurlijk mevrouw, ik zal even de goede maat voor u pakken,' lacht ze. 'Dit is maat 85 A, wilt u deze nog passen?'

'Nee hoor, dank je wel, ik weet zeker dat deze goed is.'

Rosa pakt de bh in en met een, 'dank u wel en tot ziens,' verlaat de vrouw de winkel.

Even later zie ik de bh liggen, zonder kaartje. 'Rosa,' zeg ik 'die bh had je niet terug mogen nemen.'

'Ach, natuurlijk wel, ik weet zeker dat ik hem gisteren aan haar verkocht heb,' roept ze opgewekt vanachter een van de stellingen.

'Maar je weet toch dat er zonder kaartje eraan niet geruild kan worden,' probeer ik nog.

Ze komt naar de kassa: 'Ach, ik koop hem zelf.' En rekt af.

In mijn vaart terug naar het magazijn gooi ik een stapel slips van de toonbank, die zich verspreiden voor Rosa's voeten. In een snelle beweging raapt ze ze op en legt ze op de toonbank.

Met een voldane glimlach kijkt ze me aan, loopt naar het magazijn, stopt de bh in haar tas en verdwijnt weer achter de stellingen.

's Middags is het druk. Rosa's lach schettert regelmatig door zaak. Aan het eind van de middag ben ik doodop. Ook ben ik er niet meer aan toegekomen de nieuwe voorraad uit te pakken.

Als ik bezig ben de kassa op te maken, komt er een lange, blonde jonge man in een leren jasje binnen gelopen.

'Goede middag,' zegt hij, als hij voor me bij de kassa staat en kijkt me met een paar diepbloeiende ogen aan. Die blik maken mijn hele dag goed, maar ik vraag ik me ook af: 'Wat doet die man hier, lingerie kopen voor zijn lief? Heeft hij een lief? Vast wel.'

'Goede middag, wat kan ik voor u doen,' zeg ik.

'Is Rosa hier,' hoor ik hem vragen. Voor ik antwoord kan geven komt ze voor de dag.

Loopt op hem toe en kraait: 'Hoi Mark, ben je er al?' Ze kleurt tot in haar hals en kijkt afwisselend naar hem en mij.

'Ga je mee,' vraagt hij.

'Ja, eh, ja, natuurlijk,' zegt ze, terwijl ze zich weer omdraait naar de stelling waar ze mee bezig was.

'Ga maar,' zeg ik, 'ik maak het wel af.' Rosa rent naar de garderobe, pakt haar jas en tas en snelt samen met Mark naar buiten.

'Dag, tot morgen,' zeg ik nog.

'Doei,' zegt ze, haar hoofd omdraaiend bij de deur.

Waar was ik mee bezig? Oh ja, de kassa. Ach, ik begin maar opnieuw. Als er een auto start, kijk ik naar buiten. Een vuurrode jaguar rijdt langs, met Mark en Rosa erin.

De regen stroomt weer langs de ramen.

Auteur: Ria Smit